Українська Стрілецька Кооператива

"КАЛИНА"

має на складі найновіші видання кооперативи "Червоної Калини" у Львові і продає по дуже приступних цінах. Видання "Червоної Калини" — це творів учасників визвольних змагань українського народу.

В послідній на списі книжці "Кожухів", змальовує автор трагедію останків УГА, які по наказу Москви зістали вивезені на північ до табору "Кожухів". Це доповнення споминів Шухевича. Для кожнього Українця, що інтересується визвольним рухом свого народу, книжки цінні і по приступній ціні до набуття. Кожде українське товариство повинно мати видання "Червоної Калини" у своїй бібліотеці.

Назва книжки	Ціна:	Назва книжки	Ціна:
Берестейський мир	$1.00	Масарик, світова революція, 2 томи	$3.50
Мої спомини про недавне минуле	1.25	Оттак собі	.40
Слота	.25	Грішник	.40
Між молотом а ковалом	.25	В огні	.75
Життя і пригоди Цяпки Скоропада	.75	Львів	.60
Курилася доріженька	.60	Видиш, брате мій	.60
Перед навалою	.60	в оправі	1.00
Чорторий	.60	Галаган, спомини, 2 томи	1.00
Квіти і кров	.60	На чорній дорозі	0.60
На згарищах	.60	Вадим, Б. Лепкого	.60
Спомини з часів укр. революції, 3 томи	1.80	в оправі	1.00
в оправі	3.00	Договір з Денікіном	.25
Спомини Шухевича, 5 томів	3.00	Партизани, 2 томи	1.20
Глум	.35	в оправі	2.00
Чета крилатих	.75	Кожухів (табор, де большевики держали увязнених старшин і стрільців УГА)	.60
Хрестний огонь	.60	в оправі	1.00

Крім повище наведених видань "Червоної Калини" маємо на складі всі другі видання з всіх галузей української літератури, включаючи театральні і музичні твори.

Книжки висилаємо на замовлення за попереднім надісланням грошей. На СОД книжок не висилаємо

Всі книгарні в Канаді дістають книжки на тих самих умовах, на яких побирали книжки впрост з кооперативи "Червона Калина" у Львові.

Замовлення просимо посилати на слідуючу адресу:

Ukrainska Kooperatywa "KALYNA"

BOX 2121 WINNIPEG, MAN або 382 Селкірк Евню

— НАША СИЛА В НАС САМИХ —

СТРІЛЕЦЬКІ ВІСТИ

VETERANS NEWS

Орган Української Стрілецької Громади в Канаді

— РЕДАГУЄ КОЛЄГІЯ —

АДРЕСА: BOX 2121. WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Рік II. Ч. 5. 30. ТРАВНЯ 1931. WINNIPEG, MAN., MAY 30th. 1931. Vol. II. No. 5.

Правда про дійсні причини нападів Екзекутиви СУС-а на Українську Стрілецьку Громаду.

Вже майже 10 місяців Екзекутива Союза Українців Самостійників виступає проти праці, яку веде українська Стрілецька Громада в Канаді. З початку Екзекутива СУС-а вела цю акцію тихо в розмовах в ріжних місцях з ріжними людьми, а в послідних місяцях виступила вона також на сторінках преси. (Український Голос ч. 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15 з 1931 р.

З огляду на часті иступи та критики Екзекутиви СУС-а їх органом і занепокоєння ширшого українського загалу тими виступами СУС-а проти Української Стрілецької Громади, Головна Управа Укр. Стр. Громади уважає за конечне подати громадянству до відома дійсні причини тих виступів, щоби дальшою мовчанкою не вводити громадянство в блуд, бо це в дальшім наслідку пошкодилоби визвольній справі загалом.

Хто започаткував в Канаді матеріяльну поміч Рідному Краєві в послідних літах?

Українська Стрілецька Громада зорганізувалась в січни 1928 р. ставляючи собі за ціль вести працю серед українського канадійського громадянства, якаби помогла у визвольних змаганнях українського народу на історичних українських землях і довела до створення Самостійної Соборної Української Держави. На протязі свого трохлітнього істнования Українська Стр. Громада вела ту працю організуючи моральну і матеріяльну поміч в звязку з визвольною акцією в Краю і подавала відповідні вістки про визвольну справу українським часописам, та старалася о поміщення відповідних вісток в англійській пресі. З ініціятиви Української Стрілецької Громади створено Комітет Обор. Укр. Пол. Вязнів, в якім зєдналися всі національні українські групи і цей комітет повів дорогою відчитів, рефератів, відозв, протестів, організования моральної помочі Рідному Краєві, а рівночасно пропаганду української визвольної справи. З другої сторони Українська Стрілецька Громада наладила матеріяльну допомогу визвольній акції. Українське громадянство в Канаді відгукнулось на зазив до несення матеріяльної помочі Рідному Краєві у визвольних його змаганнях, бо це громадянство зрозуміло вагу хвилі визвольної боротьби, в якій знаходиться весь український нарід та Рідний Край, та потребу матеріяльної помочі. Успіх праці У-

STRILECKI VISTY — VETERANS NEWS

a monthly Journal Published by the Ukrainian Veterans Ass'n in Canada
153 McGREGOR ST. WINNIPEG, MAN.

Edited by Paul Shulha

And Printed by the People's Press Co.
at 155 McGregor St. Winnipeg, Man.

Річна передплата $1.00 — Поодиноке число 10 центів.

української Стрілецької Громади є кожному видний, хто порівнає працю несення помочі визвольній акції Рідному Краєві за послідних три літа з цілковитою бездільністю в тім напрямі в попередних роках. За весь цей час Українська Стрілецька Громада старалася співпрацювати зі всіма національними українськими товариствами в Канаді, котрі стремлять до визволення української нації, та до створення Самостійної Соборної Української Держави, розуміючи, що успішність помочі залежна від активности цілого українського Громадянства, а не поодинокої групи. З окрема матеріяльна поміч Рідному Краєві знайшла контролю жертвенного українського громадянства проголошуванням виказів жертв так Українською Стрілецькою Громадою як і організаціями, яким переслано гроші. Книги Української Стрілецької Громади є завсігди до нагляду жедтводавців.

Чи бажання праці чи амбіція?

СУС з початку не прикладав уваги до започаткованої праці Української Стрілецької Громади. Опісля він взяв участь в цій акції, передівсім в Комітеті Обор. Укр. Пол. Вязнів, та члени Екзекутиви СУС-а заявляли, що Українська Стрілецька Громада, якої члени самі активно боролись за Самостійну Українську Державу мають краще знання і зрозуміння потреб визвольної бротьби, повинна вести і на дальше ці справи. Українська Стрілецька Громада започаткованням несення матеріяльної і моральної помочі Рідному Краєві, заінтересованим українського громадянства в Канаді тими справами і дійсним солідним веденням їх на протязі трох літ здобула собі добре право на дальшу роботу в тім напрямі. Однак коли справа щораз краще наладнувалась і набирала щораз більшого значіння Екзекутива СУС-а з початку усуснулась від роботи в Комітеті Обор. Укр. Пол. Вязнів, а опісля почала навіть нападати на цейже комітет підкопуючи його повагу, а рівночасно починаючи рівнобіжну роботу з Ком. Обор. Укр. Пол. Вязнів на власну руку стала приписувати собі одинокій кредити за ведення помочі визвольній акції Рідному Краєві, що не є згідне з правдою. Опісля в грудни 1930 р. Екзекутива СУС-а проголосила також окрему свою збіркову акцію, стараючись перебрати таким право на ведення збіркової акції, та вводячи в цей спосіб дезорганізацію збірок на визвольні цілі. Зазначуємо, що цей крок Екзекутива СУС-а зробила не в порозумінню з організаціями, які ведуть визвольну справу, але на власну руку. Екзекутива СУС-а проголосила, що збирає на Визвольний Фонд і ця назва вводить в блуд громадянство, яке сподіесь, що гроші зложені на Визвольний Фонд підуть дійсно до краю на організації, що ведуть активно визвольну роботу в Краю. З листа з Краю з 21. квітня 1931 р. виходить, що до цего дня на Краєвий Визвольний Фонд Екзекутива СУС-а не переслала зовсім нічого. Наводимо речення з цього листа: "Від СУС в Канаді не одержали ми за цілий минулий і біжучий рік до сегоднішнього дня ані одного цента". На основі повищого виходить, що коли Українська Стрілецька Громада зацікавила українське громадянство в Канаді визвольною справою Рідного Краю і наладила моральну і матеріяльну поміч, тоді Екзекутива СУС-а всіма силами старається перебрати її в свої руки приписуючи собі і кредити за цілу роботу зроблену ким иншим, та вмовляє в громадянство, що вона вела і стояла весь час на її чолі.

Громадян тьо здивувалося, що Екзекутива СУС-а береться за акцію збірок, коли ці вже почала, успішно впровадила і совісно дальше веде Українська Стрілецька Громада. Здивування було тим більше, що громадянство знало з попередніх літ, що чільні члени Екзекутиви СУС-а виступали проти всяких збірок на Рідний Край. В кождім случаю мусимо на цім місці підчеркнути, що хоч цей крок екзекутиви СУС-а був крайно нетактовним, то всетаки ця обставина не впала в основу войовничих настроїв Екзекутиви СУС-а проти Української Стрілецької Громади.

Причини виступів Екзекутиви СУС-а проти Української Стрілецької Громади є зовсім инші, далеко глибшого значіння, а ніколи амбіції Української Стрілецької Громади за признання роботи, що вона зробила і в будуччині буде робити. Колиби Українська Стрілецька Громада мала певність, що Екзекутива СУС-а поведе так моральну як і матеріяльну поміч визвольній акції Рідному Краєві совісно і дощільно, то ми би були перейшли до денного порядку формального нетакту Екзекутиви СУС-а, бо добро визволення батьківщини Українська Стрілецька Громада ставить понад все. Здавалосьби, що коли Українська Стрілецька Громада і СУС ставлять собі за ціль своєї праці Сомістій ну Соборну Українську Державу то і спів праця мусить бути. На ділі ми бачимо виступ Екзекутиви СУС-а проти Української Стрілецької Громади. Причини цього виступу мусять бути і на основі фактів стверджуємо, що вони є слідуючі:

Активна боротьба

Українська Стрілецька Громада уважає головним засобом осягнення Самостійної Соборної Української Держави активну боротьбу за цю Самостійність. Тому також обовязком українського громадянства в Канаді є помочи матеріяльно цій активній боротьбі. В тій ціли Українська Стрілецька Громада зорганізувала матеріяльну поміч і вислала досі поважну суму гроша на ту ціль. Та матеріяльна поміч мусить бути сталою і визначною, коли активна боротьба за визволення має бути успішно ведена, та вона має бути зорганіззована добровільним оподаткованням всего українського громадянства в Канаді.

Противно Екзекутива СУС-а говорить, що робота краєвих визвольних організацій повинна майже виключно спиратися на місцеві сили і фонди. Дальше твердить Екзекутива СУС-а, що активна визвольна боротьба має обмежитись до дуже обмеженого кружка людей. Ці твердження вибираємо з листа Екзекутиви СУС-а з 18-го січня ц. р., який Екзекутива СУС-а уважала за відповідне відбити в великому числі примірників і розіслати своїм членам і симпатикам.

ЗАКЛЮЧЕННЯ. Обмеження організації, **що веде визвольну активну боротьбу до дуже обмеженого кружка людей та вдержанняся цеї організації власними фондами мусить мати за наслідок цілковите припинення активної боротьби, яка українську справу посунула так сильно вперед і одинока може її дальше повести.** Досвід визвольної боротьби у других народів показує зовсім що другого. У других народів брали участь у визвольній боротьбі цілі маси і доперва цей масовий рух довів їх до осягнення самостійности. Евзекутива СУС-а таким твердженням лише вказує, що вона не передумала способів визвольної боротьби і очевидно вірить, що українське громадянство в Канаді не може з її поглядом погодитися. Погодженяся з поглядами Екзекутиви СУС-а було-б рів ночасно засудом українського народу на вічну неволю.

Пропаганда

Пропаганда української справи за границями українських земель є також важна, але вона займає у визвольній боротьбі друге місце. Пропаганда має вартість і може мати успіхи лише тоді, коли буде оперта на роботі сильної організації, що буде вести активну визвольну бороть бу. Коли українська армія зорганізувалась і повела активну боротьбу проти ворогів, то рівночасно могло зорганізуватись українське правительство і проголосити Українську Самостійну Державу. Та держава істнувала лише так довго, як довго істнувала Армія, що активно боролась. Українська Держава перестала істнувати рівночасно з ліквідацією Української Армії. В нинішнім часі активний виступ визвольної організації дав змогу повести пропаганду української справи за границею, та прихилити публичну опінію других народів для української справи. **Без цього активного виступу не булоби можливим посунути української справи впе-**

ред. Це скаже кожний думаючий чоловік. Головним засобом визволення українських земель була, є і буде активна боротьба, а пропаганда і політична рівнобіжна акція є можливою і може числити на успіх лише за істнованням першої, як помічний засіб.

Пропаганда, яка має інформувати чужинців і прихилити їх до української справи, мусить бути ведена після одного пляну у всіх краях і всіми людьми, які беруться за цю справу. Щоби так сталося мусить бути одна Централя для пропаганди і інформації, яка давалаби напрямок всім другим канцеляріям і поодиноким людям. В Канаді Українська Стрілецька Громада, яка має в своїм статуті (точка 3. відділ Г) постанову про ведення пропаганди, виконувала на протязі свого істнування цю працю в порозумінню з Централею канцелярії пропаганди і інформації в Європі створеною Організацією Українських Націоналістів, якій підлягають такі самі канцелярії в Парижі, Брюкселі, Римі, Берліні, Празі і Відни.

Тимчасом Екзекутива СУС-а створила ще свою **самостійну** канцелярію пропаганди і інформації, що нам видається дивним. Бо коли одна канцелярія пропаганди і інформації буде інформувати чужинців в однім напрямі, друга в другім напрямі, то безперечно принесе це лише дезорганізацію тих чужинців, та місто їх прихилити, може осягнути зовсім противне. Українська Стрілецька Громада уважалаби за корисну канцелярію пропаганди і інформації СУС-а, колиби та робила роботу в порозумінню після пляну вже істнуючої Централі канцелярії пропаганди і ніформації Організації Українських Націоналістів. Рівнож Екзекутива СУС-а відмовляючи матеріяльних засобів організації, що веде активну боротьбу, жадаючи обмеження її до малого обмеженого кружка людей, цілковито виказує незрозуміння визвольної справи. Не криком а дійсною боротьбою можна осягнути успіх. Не тим, що будемо співати: "Душу-тіло ми положим", а дійсною готовістю віддати своє життя за Самостійну Соборну Українську державу і готовістю віддати його як треба викажемо дійсний патріотизм. Від 1920 р., то є скінчення активної боротьби організованою Армією до 1930 р., то є частинного активного виступу визвольної організації вплинуло 78 меморіялів, протестів, прохань до Ліги Націй, але всі вони пішли до коша. Доперва послідний активний виступ спричинив те, що українська справа стає питанням межинародної ваги. І перед тим Поляки замикали до тюрем, тортурували українське населення Галичини, але ніхто не звертав на це уваги. А коли тепер це сталося, то лиш завдяки активній боротьбі. Обмежений кружок людей не міг би повести активної боротьби як собі представляє Екзекутива СУС-а, чого доказом, що замах Федака на Пілсудського, замах на Собінського і другі поодинокі менші знані замахи в минувшині осягнули вправді розголос української справи, але не мали і не могли мати такого успіху як масовий виступ УВО. Коли-б це було не сталося і Екзекутива СУС-а не потребувала-б закладати свого бюра інформації і пропаганди.

Кому прислугує право рішати?

Так активна боротьба, як і пропаганда, їх розміри і напрямок можуть бути оцінені обставинами Рідного Краю там на місці. Тому і рішати в цих справах може лише Рідний Край, а з окрема організації, що ведуть визвольну справу. Тому дивним і незрозумілим видається нам, коли Екзекутива СУС-а прямо говорить, що вона повинна повести провід в одній і другій справі. Доказом, що Екзекутива СУС-а так думає є заява голови екзекутиви СУС-а, що СУС повиненби бути режісером в визвольній, боротьбі, край сценою, а УВО і ОУН і т. д. акторами; зновуж в своїм обіжнику ч. 3 з березня 1931 р. в точці семій говорить: **"Недбальство, брак відповідного підготовлення, знання мов, безпосередньої стичности з визначними політикамя світа і шкідливий та вуззкоглядний провінціоналізм, який виявляють старокраєві Українці, — вимагають від нас чільної праці відносно пропаганди нашої справи, а можливо, що навіть і проводу".**

Українці мають мало робітників. Дуже пожаланим було би, що би нові робітники ставали в ряди. Тому і члени СУС-а а з окрема Екзекутива СУС-а повинні ставати в ряди робітників і тоді можуть числити, що коли викажуть спосібности, то вони моглиб стати членами проводу. Але щоби так сталося, то мусять наперед вложити працю і виказати свою спосібність, мусять пізнати на місцях обставини, потреби і можливости боротьби. Кождий жовнір повинен мати амбіцію стати генералом, але щоби стати генералом, мусить наперед стати жовніром. Тому амбіції тих людей, що стремлять від разу без досвіду в ділі до проводу укажаємо ненавистими громадянами, які не ставши жовнірами хочуть бути генералами.

Хто і як повинен критикувати?

Де іде яка небудь робота там бувають і помилки. бо інакше і не може бути. **Той хто бачить ці помилки повинен звернути увагу на них людям, які їх роблять і лише їм, щоби напразити їх, коли йому ходить о як найуспішніше виконання цеї роботи.** Але звернення уваги мусить бути зроблене в цей спосіб, щоби дійсно справі помочи., а не пошкодити. Коли саме звернення уваги зроблене у невідповідній формі і до людей других, які не роблять цього діла, тоді воно є шкідливе і саме як таке треба осудити. З нагоди 14 Зїзду СУС-а на ширших довірочних нарадах в Едмонтоні голова Екзекутиви СУС-а напав з критикою на особу полковника Коновальця, УВО, ОУН і УСГв Канаді, і своєю бесідою склонив щирих Українців патріотів до винесення ганебного рішення: **"СУС займає вижидаюче становище зглядом визвольних організацій Рідного Краю УВО і ОУН та зобовязує своїх членів не давати нікому матеріяльних засобів при збірках на визвольну акцію тих організацій".** Та хоч повище рішення запало на ширших довірочних сходинах, то його поширювано пізнійше зовсім явно при кождій нагоді так письмом як і словом. Ганебне те рішення тим, що як і є які помилки по стороні тих організацій, то їх належить назвати і вияснити тим, котрі їх роблять і лише їм, а ніколи агітувати проти **одиноких визвольних організацій** і наклонювати людей до вичікуючого становища. Те вичікуюче становище чи невтралітет є подібний невтралітетови большевицьких полків УНР за часів Центральної Ради, які відмовлялись брати участь в боях проти большевиків. Анальогія цеї ухвали "вижидаючого становища" з повищим є та, що там українські полки відмовлялись **активно** брати участь в бою, а тут Екзекутива СУС-а забороняє **активно** помагати визвольним організаціям.

Як правильна армія не може вести бою без оружжя, поживи і набоїв, так і визвольні організація мусять бути заосмотрені в матеріяльні средства. Тому ухвала припинення жертв на активну боротьбу є безпосередним шкодженням справи визвольної боротьби. Лише той, хто хоче пошкодити визволенню Українських Земель може старатися перевести ухвалу припинення матеріяльної домоги визвольній акції.

ЗАКЛЮЧЕННЯ: — Головна Управа Української Стрілецької Громади довго вагалась сказати українському Громадянству в Канаді правду про становище Екзекутиви СУС-а про цілковиту хибність його поглядів на визвольну справу, яка стала причиною нападів на Українську Стрілецьку Громаду Екзекутивою СУС-а. Головна Управа Української Стрілецької Громади вагалась тому, що межи членами СУС-а є богато дуже гарних і щирих, активних, дуже відданих визвольній справі людей, розкинених по цілій Канаді. Ми не проголошували також тому, бо думали, що Екзекутива СУС-а сама спостереже свої помилки і направить їх. Ми побоювались, що відкриття правди в своїх наслідках спричинить зневіру до визвольної справи взагалі. Однак з огляду на те, що Екзекутива СУС-а і поодинокі засліплені безкритичні члени СУС-а виступають і дальше в тій карколомній політиці Екзекутиви СУС-а і дальше ширять недовіря до визвольних організацій, при чім також поширюють клевету проти Української Стрілецької Громади в Канаді, уважаємо за одинокий спосіб виходу і припинення злочинної роботи тих людей, яке може більше пошкодити справі чим відкриття правди, проголошення основних причин нападів.

Підчеркуємо, що уважаємо акцію пропаганди лише одним засобом і то не найважнійшим в боротьбі за визволення українських Земель. Уважаємо, що активна боротьба є важнійшим чинником визволення Українських Земель і тому вага помочі мусить бути спрямована для цеї організації, що веде активну боротьбу. Уважаємо, що рішення способів і розмірів активної боротьби за визволення Українських Земель належить людям, що її ведуть і посвячують своє життя, а тим що активно їм помагають здалека, прислугує безперечно право будуючої, а ніколи руйнуючої критики.

...І тому не можемо ніколи погодитися з Екзекутивою СУС-а і тими людьми, що стоять на їх становищу так довго, доки в цих справах своїх поглядів і своєї руйної роботи не змінять. Всіх людей доброї волі, що дійсно бажають мати в будуччи ні свою Самостійну Соборну Українську Державу і хочуть помочи сьогодня активно визвольній боротьбі, взиваємо до активної помочі і співпраці з організаціями, які їх ведуть. Нинішний час є надзвичайно важним часом, де воля будучої вільної України підготовляється. Всі свідомі Українці мусять бути активними і вести одноцільну роботу, що би засоби для боротьби для визволення були достаточні — щоб підготовити саме визволення.

Громадяни! Дайте матеріяльну поміч тепер, коли її найбільше треба. Ідіть слідами других народів, які гідно сповнили свої обовязки зглядом своїх Рідних Земель.

Головна Управа Укр. Стр. Громади:

Др. І. Гуляй, голова.
Д. Герич містоголова.
В. Рурик рекордовий писар
С. Мурій фінансовий писар.
С. Цибульський скарбник.
І. Джек господар.
П. Осташ бібліотекар.
П. Шульга голова Осідного Гуртка.
В. Кульчицький голова Гуртка Торонто.
В. Пуцентило голова Гуртка Едмонтон.
Е. Василишин голова Гуртка Монтреаль.
В. Коссар голова Гуртка Саскатун.
В. Козак голова Гуртка Ріджайна.
Д. Сенета голова Гуртка Канора.
Г. Гис голова Гуртка Судбури.
Е. Дудар голова Гуртка Бінфейт.
В. Гулевич голова Гуртка Віндсор.
Т. Золотуха голова Гуртка Мусджо.
В. Гультай голова Гуртка Геффорд.
Б. Зелений голова Гуртка Келгари.

Одинока Українська політична трибуна. Орган Націоналістів **"РОЗБУДОВА НАЦІЇ"**, двомісячник визвольної політики, що вчить як треба стреміти до визволення власними силами всіх земель України з під окупації ворогів, виходить вже четвертий рік. Річна передплата лише 1.50 дол. Передплачуйте! Читайте! Розповсюднюйте!

Замовлення слати на адресу:

Бокс 2121 Вінніпег, Ман.

Святополк Чесина.

ФАНФАРИ

МОТТО:

And that slaughter to the Nation
Shall steam up like inspiration,
Eloquent, oracular;
A volcano heard afar.

And this words shall then become
Like oppression's thundered doom
Ringing thro' each hearth and brain,
Heard again, again — again —

Rise like Lions after slumber
In unvanquishable number —
Shake your chains to earth like dew
Which in sleep had fallen on you —
Ye are many — they are few.

P.B.Shelley: The Mask of Anarchy.

А лѣпо ны было, братье,
вьзряче на Божию помочъ
и на молитву святоѣ Богородици,
поискати отецъ своихъ
и дѣдъ своихъ пути
и своіи чести ?

Нестор: Повість временних літ.

I.

Проміння скобоче перші милі коси
придорожних повних муражних травиць.
Скобоче, лоскоче мимо мого серця
повісмом навязаних білоруких жриць.
Ллються плесом рими, ритми мозок вя-
жуть,
мучать, давлять душу запальним огнем
так мені горячо, так мені розпально
співи серце крають ночами і днем.
Думи позасвітні, небуденні, дикі,
поривом неспертим, гордим і буйним
розривають гаті сфер містичнооких
і ведуть килимом кроваво ясним.
— — — — — —
Розірвались крати, ми минули стрим.
Нам нічо кордонний офіціяльний дим.
Брами всі отверті. Мегафони душ
криком розривистим: Походами руш!
Чую тупіт многих, мільонових лав,
чую однодушний розказ всіх булав,
чую пісню мести. Серце екразит
прибиває будень на незборний щит.
Прибиває в реві громової кари —
я вибухом буджу повстанчі фанфари.

II.

Чому ждати гробу, як сонце сміється?
Чому ждати ночі, як ранок зійшов?
Чому морозніти, тулитись, дрожати,
як літо, як горяч вас гріє, палить,

вам очі, вам серце, вам душу пянить
на порив, на волю зворушити темпо,
розгорілим кроком власти в ярість дня
і підняти бурю, розкувати громи,
розпалити зривом гармонію життя...? !
То треба бажати, то треба хотіти
горіти !
То треба повстати полумям досвітним,
хоч богато лиг в застуи цім глітнім,
хоч богато тихих тупоумних лиць,
що довторським тілом вибивають ниць.
Нам треба підняти синьо-жовтий стяг
високо, високо,
з полумям в очах !
Настромити криси, підняти гранати,
волю звитати і ушанувати.
Кинути тоастно ворогам в лице
кроваве винце.
Серед гуку стрілів, тріскотіння бомб,
газового диму, вереску жінок,
поблумя і гроз валених домів
дати їм почути наш повстанчий крок!
Упити, розлити повні чаші вин —
хай пирує Висла, виливає Сян.
Ми складаєм тризну на лан озимин,
яра нам пшениця озолотить лан.
Привітає Ладо Галицька Земля,
привітає серце Царівна, як чар —
Царівна Вкраїна вийде на поля
під звуки селянських фанфар !
То стане ясно усякому всюди,
тепер буде воля на державні труди.
Тепер ми збудуєм залізом і кровю
повстанчого чину
вольну батьківщину.

III.

Весняний легіт, зрив
розніс душевний гніт.
Морозами важко заковано очі,
імлами чорно окутано день,
а нам на бандурах арії охочі,
а нам ще князенно заграли світочі
революційних пісень.
Горіє ще серце, горіє вулканно.
Окропом окропить буденне, щоденне
і бухне торнадом, захлисне бурунно,
на прірву до волі нагально, чугунно
ударять шрапнелі
трелі, трелі...
Засвищуть нечувано чутно і вміло,
для нашого вуха приємно і спіло
засвищуть шрапнелі. А втором гранати
пеани і гимни. Вже нам панувати,
вже нам володіти від Холму по Дон!
Катам загибати,
червоним і білим тиранам на віковічний
сон!
Прапори високо, гордо й охотно
вихри зганяють з доріг.
Вихрами здерти наліг,
нарід підняти до чину,
хай вчує в жилах кров!
Хай серце ударить нестримно на революціюючий зов!
.... Хай вхопить збрую у руки,
рука хай стане із крицi!
Вперед, до походу, до слави, для України Цариці !....
Вперед !
Не дайте святині толочити покидькам вражим !....
Це церкви прадідів наших.
Золотом їх не поважим,
ні діямантом не вціним.
Дорощі кращі над все !
Там мощі прадідів наших, там сила ще є.
Там іскри завзяття, лицарства тліють,
горіють без впину,....
запалюють душі народні до зриву, до
волі, до чину
Не дайте Холму святого, Данилової
твердині!
Мечем, кличем, пробоєм
ще нині,
ще зараз встаньте до бою
Почніть загін, партизантку !
Союзником стане нам віра. Жорстокість
і месть за трабантку.....
За наші села пропавші,
за наші могили розриті,
хай месть вам груди розіпре !
(Груди в полатаній свиті)
Селяне !
Це ваше —
одняте, ограблене ворогом лютим.
Не дайте сміятись злочинцям !
Напором напрасним, скутим
одною волею ціли,
одним бажанням розплати,
мести !
мусите ворога збити,
рознести —
мусите!
Ще нині повстаньте до бою
громадою,
цілою юрбою
станьте під брамами Львова !
З кровю кипучою,
з охотою рвучою,
з оком огнистим,

серцем зарвистим,
з кличем сильнішим від мін
ми з мести зродимо чин
основних змін.
Ми виріжем дике насіння
аж до коріння.
Випечем місце в подобу
гробу,
хай зглотне гадючу утробу !
Хай зміється кровю багряно,
на славу нашу вогняно.
Заграво, далеко, щоб чули:
Ми княжі чином вернули !
Вернули з честю, у бою, на Галицьку Стій
ку весною
Нечесть ізмили кровю, залізом. Ганьбу
вогнем випікали.
Гори карпатські орлами вкрили. Орлами,
полками там стали.
Тоді то злопочуть побідні прапори.
Тоді то зрокочуть кобзи і бандури.
Для України, за Україну
долини і гори
у нездобуті мури
Здержали, скинули подлий тягар
на зов революційних фанфар.

IV.

Думки розбурхані вихром чуття,
серце сколочене туром грізним.
Знаю, вже знаю. Без вороття
минула ярість мого життя
і не догоню кроком спішним,
На роздоріжжі стану німім,
волею крикну чорним годинам:
Прокляті вічно згиньте безслідно!
— — — — — — —
Будучність мріє.
Я йду побідно.
Я йду, хоч трицять минуло літ.
Мойого краю Новий Завіт іще на таблицях камінних скрито.
Не бачив подлий народу зір, доки у ньому
подлість не вбито.
Не знає досі, що сила вір.
Але я знаю, але я вірю,
Ягве закличе мене на шпиль,
знімуться хмари, ударять громи,
схочуть ступити вістря зусиль —
але я гляну невтомно, певно,
але я стану посеред бур,
збагну незбагле щастя завітне
я екразійний мур,
настроєний згуком розбитих кайдан,
упоєний чаром карпатських заман —
герольд, що кличе свій нарід до бою
весняною порою,
що каже горіти стрілісто,
ясно, стрімко, вогнисто
і запалити весь край
на бій, одчай.
З одчаю і віри сміливість прозябне,
розіветься квітом відваги.
То села спяніють, то місто згоріє
від революційної спраги.
І встануть, і грянуть стотисячним полком
над Сян, над Дон, за Карпати —
і буде всім чутно почерез століття,
як вміють Боян і Митуса співати
про час блаженний,
про хвилю спасенну,
вольну, сильну і натхнену
розплати.
Пеанами душі злопочуть з могил
на воскресення сил,
на розбудову щастя з руїни,
на славу й честь України.
Заквітнуть горді, ясні ненюфари,
а пісню акордами звяжуть
фанфари.

V.

Розгорілись думи, як жаркий вогень.
Хтось заграв в трембіти на повстанчий
день.
Хтось почав ясніти,
сонцем паленіти,
горіти кроваво яркістю вишень.
Це горить мій рідний, любий, незабутний,
повстанчий, кровавий, партизантський
край!
Високо над стріхи,
над вежі Европи
курявою бою просвічує гай.
Випалює сором, випалює горе,
на нових скрижалях заповіди бе.
Тожто водопадом,
хмароломним ходом
наша Україна з чаш кровавих пе.
Що грудка землиці, що камінчик круглий,
то кругла, налита, вишнева туга.
З мільонів розсілих
курганів козацьких
зчорнілася плідно степова снага.
Там сила магнетно в товстім чорноземі
притягає душі, полонить уми.
Дайте іскру силі !
Запаліть ці душі
в експльозивні, рвучі нові буруни !
до війни !
До бою, повстання !
Здобудете горду, соняшну блакить.
Тоді вам засвітять ярко смолоскипи
побіди і волі
у мить
революційного змагання.
То зникне чад туманних хмар
на зов, на клич повстанчих фанфар.

Інж. М. Сціборський (Париж)

ЗАВДАННЯ ЧАСУ

Еміграція входить в нову фазу свого істнования та психольогічних настроїв.

Спочатку ми "сподівалися"...

Хто з нас в перші роки еміграції не плекав надії швидкого повороту на Батьківщину? Хто не був переконаний, що оськось Україна покличе нас і то не инакше, як в якости спасителів і керовників.

Тай як могла еміграційна маса — далека від правильного зрозуміння політичних обставин тодішнього часу — думати инакше, коли такою легковажною вірою в швидкий поворот були з голови до стіп пересякнуті і ті, кому, здавалосяб, належало правильно розуміти і оцінювати хоч-би найблизше майбутне.

Але Україна мовчала. Делеґацій для покликання "варягів" не надсилала.

Еміграція зачала занепадати організаційно, огортатися зневіррям та апатією. Вона відсунулася від політично - грамадського життя, замкнулася в собі та своїх персональних інтересах, залишаючи цей терен для "герцю" еміграційних партій між собою. Вказаний час, це дійсно "чорна сторінка" історії еміграції.

Між тим час минав... На українських землях переходили неминучі закономірні процеси г н и т т я окупаційних режимів, з якими нарід вступив до запеклої хоч і не помітної назверх боротьби. На окупаціях українська нація переводила переоцінку всіх цінностей та зроблених помилок. Спочатку напомацки, потім рішучійше виточувала перші віхи шляхів національного визволення.

Ці процеси не могли пройти мимоуваги, а головно чуття еміграційних мас. Бо-ж ці останні, хоч і розпорошені організаційно, в більшости заховали здоровий національний інстинкт і душу України.

Подих страждаючої рідної землі, болюче відчуття власної несили та нікчемности, зростаюча огида до забрудженої морально та викривленої національно еміграційної дійсности — все це виказало цілющий вплив на "сонливу хоробу" еміграції.

Але вияви цього життя відмінні від перших часів еміграційного активізму. Тоді, як вказувалося, ми жили безпідставними надіями, ілюзіями та за своєю засліпленістю, не бачили власних блудів. Нове стремління еміграції до чинної творчости базовано на перших підставах.

Душа еміграції перегоріла в пережитих іспитах, болях і злиднях, очистилася від зайвого лушпиння і оформлюється в конкретний зміст. Більшість з нас зачинає розуміти свої хотіння та шляхи їхнього здійснення. Це помічаємо як в ідейному напрямі еміграційних мас, так і в методах їхньої практичної роботи.

Можна було побоюватися, що кинена на бігуни еміграційного політичного хаосу з безліччу його програмів та орієнтацій— маса ідейно спанталичиться, втратить здібність правильного означення своєї політичної ролі і зійде на манівці.

На щастя, так не сталося.

Відкинувши все зайве і шкодливе — вона все більше закріплюється в тій свідомости, **що лише збірні соборницькі зусилля Українського народу в стані дати йому визволення.**

Це так! Більшість еміграції стихійно стає на ідейно політичний грунт **Самостійної Соборної України. Вона ворожа всяким спробам пошкодити і заперечити Великодержавности,** під якими би реклямними титулами це не переводилося.

Соборницька ідейна база є побудником і керовником практичної обєднуючої праці. І еміграція поволі упорядковує свій організаційний стан, творить загальні обєднання, правильно розуміючи, що лише координація всіх виявів національного політичного і громадського життя дасть їй внутрішню силу для перебороння всіх труднощів переживаємого лихоліття та виконання своєї історичної місії перед Батьківщиною.

Так на нашу думку, слід розуміти ті нові уяви творчости і активізму на еміграції, свідками яких ми являємося. Вони вказують, що еміграція ідейно і організаційно оформлюється.

Одначе це ще не дає підстав до роблення раптових оптимістичних висновків. Оздоровлення нашого загалу ще не раз гальмуватиметься труднощами і перешкодами, а може й виявами злої волі.

Треба буде багато зусиль для їх переборення. Запорукою повного успіху може бути лише дальше закріплення ідеалів Соборности, послідовна праця над самоорганізованням, воля до творчости і повсякчасна свідомість обовязку перед загалом.

В цім полягають завдання нашого часу і лише при умові їх виконання можна сподіватися, що еміграція корисно прислужиться справі українського визволення.

Не в якости "відповідальних чинників" і "спасителів", але людей, не змарнувавших час на чужині, готових віддати для Української Нації свої знання, працю, сили, аж до найбільшого — крови і життя.

СПРАВА ПОЛЬСЬКИХ ВАРВАРСТВ І ВАНДАЛІЗМУ ПЕРЕД ПАРЛЯМЕНТОМ В ОТТАВІ.

Дня 8. травня порушив посол М. Лучкович на засіданню послів в Оттаві справу польської пацифікації. Палата вислухала його доповіді на свідоцтвах безсторонніх людей бесіди з великим зайнтересованням. Посли англійської і французької народности, що мали змогу забирати голос всі заявили однозгідно, що вповні погоджуються з виводами посла М. Лучковича, а палата прияла до відома заяву премієра Беннета, що в тій справі правительство Канади вже поробило відповідні кроки.

На протязі цілої довгої дискусії майже з уст кожного бесідника було можна чути застереження, що всетаки вони очікують доказів, що закиди роблені Польщі є правдиві. Свідоцтва записяглих лікарів при польських судах, свідоцтва наочних безсторонних свідків неукраїнської народности, фотографічні знимки жертв погромів і предметів вандалізму польського зробили в очах Канадійців польське пекло правдоподібним, але все ще воно не є для них доказаним. Безперечно до сумніву посли в Отаві причинились заперечення польських погромів зі сторони Поляків в Канаді. Непотрібно критикувалось на сторінках преси в Канаді заходи одних, непотрібно вихвалювалось перед часом заходи других, а це затрівожило лиш Поляків, які взялися протидіяти. По критиці на меморіял польські ветерани видали книжечку "Імпартіал Опініон" перепечатуючи прихильні Полякам голоси з "Таймсу" в Лондоні. Нам відомо, що сейчас по пеанах для делегації СУС-а до Оттави, Поляки вислали тули якогось капітана Поляка, що обходив послів, переконуючи їх, що все те, що Українці, а зокрема, що українські ветерани твердять, є неправда. Рівнож генеральний польський консуль в Монтреалю заперечив також зі своєї сторони твердження Українців. Чиж по всім тім не мусіли посли в Оттаві сумніватися?

Але і без того неначе сном або страшною фантастичною повістю мусить послам те здаватися, що вони чують або читають про погроми. Ми зовсім тому не дивуємося. Бо щоби повірити в страхіття війни, треба бути в них; щоби повірити в дійсність польського пекла, без всякого сумніву треба його бачити. Хоче світ бачити варварства і вандалізм польського уряду, може ще задоволити свої бажання, бо ще не всі сліди їх затерті. Але чи станеться так? Українці під Польщею готові показати людям докази, які зеднають лише обридження і погорду до народу, що хвалиться культурою, а який є творцем того всього.

Богато говорилось в парляменті про те, що як правдиві твердження Українців про польські погроми то Ліга Націй негайно повинна поробити відповідні заходи, щоб привернути Українцям їх права. Українці твердять одно, говорили посли, Поляки друге, треба вислати комісію на місце щоб прослідити, казали вони. Ліга Націй покликана до того, щоби поробила відповідні зарядження в ціли припинення нарушення межинародних договорів. Але і ті зарядження мусять бути вислідом миролюбивости Польщі. Але навіть щоб прослідженo ті справи, то ми знаємо, як дуже Польща миролюбива і знаємо, що Лізі Націй ледви чи схочеться силувати Польщу до захования її зобовязань. Ми віримо свято, що лише **сила самих Українців, український одноцільний фронт може не лише примусити Польщу додержувати її зобовязань, але що більше мусить довести до Самостійности Українських Земель.**, де ми обійдемось і без того всего. Для Українського Народу теперішня стадія протестів і зажалень є тимчасовою. Українці дивляться вперед в напрямі дійсного розвязання українського питання, що станеться створенням Самостійної Соборної Української Держави.

Та все-ж таки порушення справи в парляменті в Оттаві і також розтрясення цеї справи в Лізі Націй має для нас велике значіння. Воно витворює публичну опінію, зеднює нам приятелів, яких нам дуже потрібно. Тому і Поляки так страшно бісяться, що в своїй засліпленности показують свою польську душу на верх, яка жне все ще поглядами півтора століття назад. Вони післали протест до Оттави закладаючи своє "вето" проти того, щоби про українську справу говорено в парляменті. Мабудь пригадали вони собі ще своє право "вета" з часів колишньої польської держави, яку те "вето" якраз завалило.

Маючи на увазі значіння публичної опінії Українська Стрілецька Громада старалася по своїм силам причинитись до порушення справи в Оттаві. Мимо всіх трудностей, які ми стрічали по дорозі, всетаки стрінулись ми з великою піддержкою українського громадянства в Канаді. Понад 120 Товариств підписало наш меморіял, якого вплив було видно протягом цілої дискусії в парляменті. Меморіял зробив своє діло та підготовив справу. Бажаємо на цім місці зложити щиру подяку всім тим, що підписали меморіял, всім тим, що звертались до англійських послів зі своїх округів з просьбою підпертя справи в парляменті, та всім тим, що яким небудь способом причинилися до успіху. За саме винесення справи в парляменті, як і львину працю самої підготовки її винесення належиться безперечно дати признання і дяку одинокому нашому послові М. Лучковичеві, який не жалував труду та мусів зазнати навіть певних неприємностей.

ВИТЯГ З ЛІТОПИСИ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ЗА ПОСЛІДНИХ 7 МІСЯЦІВ

1. Дня 26. жовтня 1930 р. відбулося в Читальні Просвіта віче. Ухвалено протест проти польських варварств на Українських Землях під Польщею.

2. Того-ж дня відбулося також віче в Православнім Соборі, де ухвалено рівнож такий протест.

3. По тих двох вічах відбувалися такіж протестаційні віча в цілій Канаді.

4. Дня 9. падолиста 1930 відбулося віче в салі Інститута Просвіти при співучасти других українських національних товариств.

5. В листопаді 1930 р. СУС подав своє меморандум в справі польських погромів до правительства Канади, яке було відкинене з поученням, що треба було звернутися до Ліги Націй.

6. З початком другої половини листопада голова Укр. Стр. Громади Др. І Гуляй говорив з секретарем СУС-а п. М. Стечишином в справі наладняння дальшої одноцільної акції в справі Рідного Краю, на що дістав відповідь, що треба чекати на приїзд голови СУС-а п. Свистуна, який був тоді в Злучених Державах.

7. Два дні пізнійше вернув голова СУС-а п. Свистун зі Злучених Держав і повідомив телефонічно голову укр. Стр. Громади, що та справа не може тепер входити в увагу.

8. Дня 26. листопада 1930 р. Укр. Стр. Громада піддала думку делегатам українських національних товариств Вінніпегу, зібраних в домівці Укр. Стр. Громади улаштувати одно спільне протестаційне віче і протестаційний похід улицями міста Вінніпегу.

9. Дня 30. листопада 1930 р. відбулося спільне протестаційне віче українських жіночих товариств Вінніпегу в салі Інститута Просвіти.

10. Дня 8. грудня 1930 р. начальник поліції дав устний дозвіл на відбуття протестаційного походу на день 14. грудня 1930.

11. Дня 10. грудня 1930 р. поліційна рада покликаючись на спротив двох польських делегатів відтягнула цей дозвіл.

12. Дня 12. грудня 1930 р. на зборах делегатів всіх українських національних Товариств міста Вінніпегу голова Протестаційного Комітету п. Залозецький, член СУС-а оправдувався, що він з браку часу не міг доложити старань, потрібних, щоби постаратися таки о дозвіл на похід. На тих же зборах делегат Укр. Стрілецької Громади поставив внесення зладити спільний меморіял в справі польського терору і вислати делегацію до правительства Канади в Оттаві. Голова СУС-а спротивився рішучо цим внесенням замічуючи, що правительство Канади не може і не хоче

нічого в цій справі робити і тому не треба меморіялу. Також не треба посилати жадної делегації, бо вже досить їх давній ше було та нічого не осягнулось та Крамар проїздив 250 тисячний фонд на дурно.

13. 27 грудня 1930 р. на ширших нарадах в Едмонтоні з нагоди Зїзду СУС-а голова СУС-а виступив з критикою визволь них організацій в Рідному Краю, поставив внесення, щоб СУС в Канаді виступив про ти визвольних організацій в Рідному Краю і Укр. Стрілецької Громади в Канаді. На тих ширших довірочних нарадах перейшла лише ухвала, що СУС займає вижидаюче становище зглядом всіх повищих організацій і забороняє своїм членам збирати і давати гроші на визвольні організації в Рідному Краю.

14. Дня 30 грудня 1930 р. на таких довірочних нарадах в Саскатуні голова СУС-а заявив, що на таких-же нарадах в Едмонтоні рішено виступити проти визвольних організацій в Краю і Укр. Стр. Громади в Канаді, що як з попередньої точки виходить не було згідне з правдою. Мимо того збори в Саскатуні рішили зайняти лише вижидаюче становище.

15. Дня 12. січня 1931 р. Укр. Стр. Громада третий раз з ряду зробила послідну пробу дійти до одноцільної плянової акції в справі Рідного Краю на спільнім засіданню Головної Управи і трох голов Гуртків УСГ та Евзекутиви СУСа і делегата Краю, але й ця спроба не мала успіху через спротив всіх чотирох членів Екзекутиви СУС-а.

16. Дня 24. січня 1931 р. Укр. Стр. Громада виготовила меморіял в справі польських погромів до канадійського правительства і розіслала рїжним українським національним Товариствам до підпису і висилки до Оттави.

17. Дня 3. лютня 1931 р. п. Свистун, голова СУС-а заявив телефонічно т. Тарновецькому, членови Гол. Управи УСГ, що він буде всіми силами старатися знищити Укр. Стр. Громаду, бо Укр. Стр. Громада зладила меморіял в справі польських погомів в Галичині.

18. Дня 11. лютня 1931 р. в Укр. Голосі ч. 6. появилася критика Екзекутиви СУС-а на Меморіял Укр. Стр. Громади, з якої По ляки довідалися про заходи Українців дістати піддержку правительства Канади в справі зажалень Українців проти польських погромів.

19. В числах 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15 Укр. Голосу появилися напади на Українську Стрілецьку Громаду заперечуючи навіть ідейну та патріотичну ціль Укр. Стр. Громади (ч. 11.) і на заходи Українців в Європі видвигнути українську справу перед світом.

20. По появі меморіялу з початком лютого телеграфує п. Свистун до І. Рурика до Саскатуну, щоби їхав з ним до Оттави в делегації до прем. Беннета в справі окремої петиції від СУС-а. Відділ СУС-а в Саскатуні не згодився на таку поїздку і її відложено.

21. При кінці лютого появилась книжечка видання польських ветеранів в якій передруковано прихильні Полякам голоси з "Таймса" в Лондоні з цілею про тиділати заходам Українців, зверненим до правительства в Канаді в справі польських погромів.

22. 12. березня 1931 р. Свистун і І. Рурик таки поїхали до Оттави в делегації від СУС-а в справі петиції СУС-а до Ліги Націй. Сейчас появилась в канадійській пресі звідомлення про великі успіхи делегації, яка має репрезентувати "300.000 горожан Канади українського походження"

23. По приїзді повищої делегації з Оттави і реклямами (адвертайзменту) її роботи, появився в Оттаві капітан поляк, який обходив всіх послів і переконував, що всі твердження українських ветеранів оглядно польських варвартсв є незгідні з правдою.

24. Є відомости, що потім також генеральний польський консуль з Монтреалу подав на письмі заперечення на руки канадійського правительства всіх тверджень Українців оглядно польських варварств.

25. Дня 8. травня 1931 р. порушив посол М. Лучкович справу польського терору в парляменті в Оттаві. З його становищем в цій справі солідаризувались вповні всі посли, а 11 послів з рїжних політичних партій виразно заявили своє попертя ста новища посла Лучковича. Прем. Беннет подав до відома, що правительство висла ло вже від себе до Ради Ліги Націй свої жадання в українській справі, щоби натиснути на Лігу Націй, щоб та постарала ся привернути Українцям під Польщею їх права належні на основі межинародних договорів. Правительство дало відповідні

припоручення представникові Канади в Лізі Націй. Прем. Беннет заявив, що петиція СУС-а до Ліги Націй відкинено як таку, що не може бути принята.

26. Дня 13. травня 1931 р. в ч. 19 Українського Голосу приписано всі заслуги за порушену справу польського терору в Оттаві Свистунови і І. Рурикови.

27. В Фрі Пресс з дня 19. травня 1931 р. появилося польське "вето" проти того, щоби посли в парляменті в Оттаві мали право говорити про українську справу.

28. В Канадійськім Фармери з 19. травня 1931 р. приписується заслуги підготовки справи "Ню Кенедіен".

ЗВІТ
із Загальних Зборів Кооперативи Укр. Стрілецької Громади "КАЛИНА"

Дня 10. травня ц. р. відбулися перші Загальні Збори Кооперативи "Калина". Почин до заснования кооперативи дали члени Української Стрілецької Громади. Думка про заснования такої кооперативи зродилась в перших роках істнования Української Стрілецької Громади, а доперва в початках 1930 р. почато переводити її в життя. Створено на разі книжковий відділ в ціли достарчення Українцям Канади доброї і таної книжки. Цей відділ істнував окремо при Укр. Стр. Громаді, аж доперва дня 25. серпня 1930 р. заінкорпоровано кооперативу "Калина". Час до 31. грудня 1930 р. це час підготования введення в рух кооперативи і в цім часі книжковий відділ творить підприємство Української Стрілецької Громади. Це був пробний час, щоби переконатися чи таке підприємство може піти і чи воно може утримати само на основі практики. Пробний час виказав, що воно може піти.

З днем 1. січня 1931 р. відділено кооперативу в цілком осібне тіло. Укр. Стр. Громада передала кооперативі всі книжки, які були з днем 31. грудня на складі і весь інвентар, який закупила. Довжників за книжки Укр. Стр. Громада рішила не передавати кооперативі. Вона рішила стягнути всі довги за книжки і тими грішми заплатити кооперативі Червона Калина у Львові свої зобовязання. Тому в касовім звіті, який подано нище треба розріжнити дві стадії. Перша це книжковий відділ Укр. Стрілецької Громади замкнений дня 31. березня 1931 р., якого ліквідація наступить в книжках Укр. Стр. Громади тоді як стягнеться всі довги і як вирівнаєть ся всі зобовязання. Друга частина це вже рахунки кооперативи "Калина" почавши від 1. січня 1931 р.

На весну ц. р. Головна Управа УСГ поробила старання, щоби приспішити рух в кооперативі винаймаючи відповідне приміщення при 153 МекГрегор Стр. Маючи окремий льокаль для кооперативи "Калина" є надії, що молоде підприємство в протягу біжучого року буде мати можливість гарно розвинутися, що залежно від енергії нової управи і обставин, які та управа зуміє створити для кооперативи, а головно від членів Української Стрілецької Громади.

Касовий звіт книжкового відділу при Укр, Стрілецькій громаді до дня 31. березня 1931 р. як і касовий звіт кооперативи "Калина" від 1. січня 1931 до 31. березня 1931 представляється слідуючо:

КНИЖКОВИЙ ВІДДІЛ УСГ

РАХУНОК КАСИ

	Винен	Має
Січень 1930, берз. 1931	1101.12	
Січень 1930, березнь 1931		1039.67
До рах. білянсу: готівка з днем 31-3. 1931		61.45
Разом	1101.12	1101.12

ТОВАРОВА КНИГА

	Ціна тов. і перевіз	Назнач. зарібок	До узискан. при продаж.
7-2. книжки	14.13	14.97	29.10
20-4. книжки	169.40	115.10	284.50
Пад. книжки	505.29	497.81	1003.10
Літопись Червоної Калини за рік	248.56	232.44	481.00
Зиск	312.90		
Разом	1250.28	860.32	1797.70
	Торт	Опуст і відтяж.	Разом
Торт	857.50		857.50

Опусти і відтяж.		226.08	226.08
31-12. 1930 запас товарів нетто	392.78		
Контр. обтяжен.			
Обтяж. запас. тов.		321.34	
Зиск		312.90	
Контр. брутта			
Запас тов брутто			714.12
Разом	1250.28	860.32	1797.70

РАХУНОК ДОВЖНИКІВ

	Винен	Має
З рах. білянсу УСГ 1930	395.68	
Січен-березень 1931		119.11
До рах. білян. 31-3. 1931.		276.57
Разом	395.68	395.68

РАХУНОК ІНВЕНТАРА (Движимостей)

	Винен	Має
Шафа на книжки	41.80	
Полиця на книжки і ляда	10.00	
Разом	51.80	
До рах. страт і зисків 20% зужиття		10.36
До рох. білянсу		41.44
Разом	51.80	51.80

РАХУНОК УДІЛІВ

	Винен	Має
До рах. білансу 31-3. 1931	176.00	
Серпень- грудень 1930		176.00
Разом	176.00	176.00

РАХУНОК ВІРИТЕЛІВ

	Винен	Має
19-2. вислано Кооп. Ч. К.	21.50	
23-3. висл. Кооп. Ч. К.	47.00	
23-8. висл. Кооп. Ч. К.	200.00	
8-9. висл. Кооп. Ч. К.	23.00	
16-12 висл. Кооп. Ч. К.	150.00	
17-2 1931 висл. Ч. К.	100.00	
До рах. білансу	243.50	
7-2 1930 одержано книжок		14.13
20-4. одержано книжок		138.50
15-11 одрежано книжок		383.80
Літ Ч. К. за цілий рік		248.57
Разом	785.00	785.00

РАХУНОК КОШТІВ АДМІНІСТРАЦІЇ

	Винен	Має
Платня персоналу	100.00	
Кошти перес. грошей	5.85	
Інкорпорація Кооперат.	5.00	
Печатки	8.40	
Канцелярійні прибори	16.25	
Папір і шпагат до пак.	6.65	
Кошта перес. книжок	29.53	
Разом	171.68	
До рах. страт і зисків:		
Страта		171.68
Разом	171.68	171.68

РАХУНОК СТРАТ І ЗИСКІВ

	Винен	Має
З рах. кошт. адмін.	171.68	
З рах. кошт. інвент.	10.36	
До рахунку білянсу: чистий зиск	156.86	
Вписове		26.00
З рахунку товарів		312.90
Разом	338.90	338.90

БІЛЯНС

	Винен	Має
З рах каси: готівка	61.45	
Уділ в кооп. Калина у Львові	3.50	
З рах. тов.: запас	193.40	
З рах довжників	276.57	
З рах. двж.: інвентар	41.44	
З рах. уділів		176.00
З рах. віритслів		243.50
З рах. страт і зисків: зиск		156.86
Разом	576.36	576.36

КООПЕРАТИВА "КАЛИНА"

РАХУНОК КАСИ

	Винен	Має
Книжки	$140.98	
Уділи	5.00	
Цло		$ 25.70
Порто книжок		13.03
Книжки		11.25
Кошта пересилки книжок		22.00
Прибори канцелярійні		2.50
Готівка з днем 31-III. 1931.		71.50
—Разом	145.98	145.98

ТОВАРОВА КНИГА

	Ціна тов. і перевіз	Назнач. зарібок	До узискан. при продаж.
1-1. Запас тов. з 1930 р.	193.40	154.60	348.00
2-2. Товари	199.23	224.92	424.15
2-2. Товари	11.06	11.94	23.00
31-3. Товари	84.51	36.21	120.72
31-3. Зиск	91.66		
Разом	579.86	427.67	915.87

	Торт	Опуст і відтяж.	Разом
31-3. Торт	140.98		140.98
31-3. Відтяж. опуст		87.39	87.39
31-3. тов. нетто	438.88		
Контр. обтяж.			
Обтяж запасу тов.		248.62	
Зиск		91.66	
Контроля брутта			
Зап. тов. брутто			687.50
Разом	579.86	427.67	915.87

РАХУНОК ДОВЖНИКІВ

	Винен	Має
Січень - березень	83.85	
До рахунку білянсу		83.85
Разом	83.85	83.85

РАХУНОК УДІЛІВ

	Винен	Має
До рах. білянсу 1-3 1931	181.00	
З білянсу книж. відділу		176.00
Січень березень 1931		5.00
Разом	181.00	181.00

РАХУНОК ВІРИТЕЛІВ

	Винен	Має
До рах. білянсу 31-3 1931.	256.01	
Чер. Калина, Львів		171.50
Укр. Книгарня, Вінніпег		84.51
Разом	256.01	256.01

РАХУНОК КОШТІВ АДМІНІСТРАЦІЇ

	Винен	Має
Канцелярійні прибори	2.50	
Кошта перес. книжок	22.00	
До рах. страт і зисків страта		24.50
Разом	24.50	24.50

РАХУНОК СТРАТ І ЗИСКІВ

	Винен	Має
З рах. коштів адмін.	24.50	
До рах. білянсу за час 1-1—31-3 1931. Чистий зиск	67.16	
З рахунку товарів		91.66
Разозм	91.66	91.66

БІЛЯНС

	Винен	Має
З рахунку каси: готівка	$ 71.50	
З рах. льок. уділ. в кооп. Чер. Калина	3.50	
З рах. тов.: запас книжок	303.88	
З рах довжників	83.85	
З рах. движ.: інвентар	41.44	
З рахунку уділів		181.00
З рахунку віритслів		256.01
До рахунку страт і зисків зиск за час 1|1—31|3 1931		67.16
Разом	504.17	504.17

Як можна бачити з повисшого касового звіту, то щоб кооператива могла розвинутися як слід та поширити свою діяльність на инші торговельні ділянки, то в першу чергу потрібно більше гроша. Це обовязок кожного Члена Української Стрілецької Громади вступати в члени кооперативи і своїми уділами збільшати фонди. Наколи всі члени УСГ стануть членами кооперативи то її будучність запевнена і тоді ми можемо бути певні, що не станемо серед дороги і не завернемо взад, але з упертістю і витревалістю в праці поставимо кооперативу на відповідне місце.

Другою справою це розширення торговлі на инші предмети не тілько книжки, котрі приносили-б більше доходу. Мається на увазі всі річи паперового виробу як так само і иншого виробу, як і можна під теперішний час набути.

Третьою річею це поширення кооперативної думки серед українського громадянства Канади відповідними статтями так в Стрілецьких Вістях, як і в инших українських часописях в Канаді. Тому взивається всіх членів УСГ, котрі мали до діла з кооперативним життям в Рідному Краю, щоби не відмовлялись та надсилали свої статті на кооперативні теми до поміщення в Стрілецьких Вістях.

(Докінчення буде)

ПОЛЬСЬКИЙ ТЕРОР НА УКРАЇНІ

Обєднання Українських Товариств в Злучених Державах видало внижку в англійській мові під повищим наголовком, що обнимає 506 сторін і містить докладний матеріял про терор Польщі на Українських Землях. Книга ця одинока, що вичерпує матеріял дуже совісно і дає так Українцеві як і Англійцеві неоцінене жере